

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תרה

ערב שבת קודש פ' ויחי, י"ג טבת ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדובנו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין
בקשר לסיום אמירת קדיש - ש"ק פ' ויחי, י"ד טבת ה'תשס"ו

נפטר ביום ט"ו אדר - שושן פורים קטן ה'תשס"ה

וזוגתו מרת רייזל בת ר' חיים בנימין הלוי ע"ה עסטולין
נפטרה ביום כ"ו שבט ה'תשנ"ז

ובנם הילד ישראל נח ב"ר זלמן לייב ע"ה עסטולין
נפטר ביום י"ד טבת ה'תש"י

ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י יו"ח שיחיו

לשנת ברכה והצלחה בכל מכל כל

והעיקר התגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ממ"ש

בשנה זו - שנת השמונה מאות שנה להילולא של הרמב"ם

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

ורוח לא יבוא ביניהם

בבואנו מיום עשרה בטבת – יהפך לשמחה, הבאנו צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת יום ה' פ' ויחי, עשרה בטבת – יהפך לשמחה – ה'תשמ"ה – לאחר תפלת מנחה

(נדפסה בהתוועדויות תשמ"ה ח"ב ע' 998 ואילך)

וגם כאשר נמצאים כרגעים האחרונים דומן הגלות. כארץ מצרים, אשר כל המלכות (גלויה) נקראו ע"ש מצרים¹⁴⁴ –

הרי מכיון שיש ליהודי חלק אלקה ממעל ממש, וגם שכינתא בגלותא¹⁴⁵, ונוסף לזה ישנו הענין דלהורוח לפנינו גושנה – לימוד התורה, אשר ע"ז נפעל ענין הקירוב – "גושנה", מלשון גישה (יוגש)¹⁴⁶, הן הקירוב דישאל והקביעה, והן הקירוב דכל בני – באופן ד"אחד באחד יגשו"¹⁴⁷.

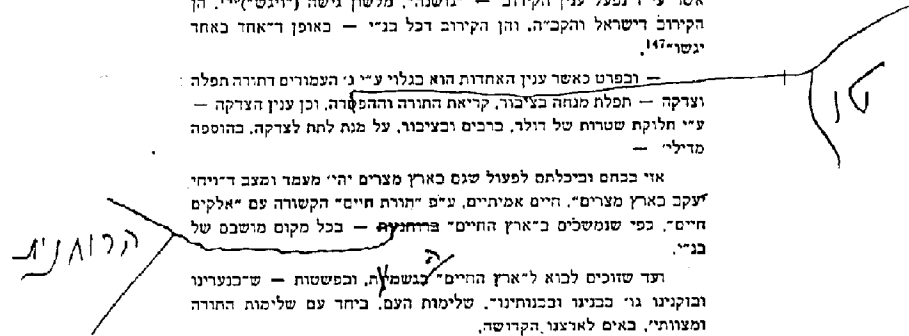
– ובפרט כאשר ענין האחדות הוא כגלוי ע"י גי' העמודים דתורה תפלה וצדקה – תפלת מנחה בציצור, קריאת התורה וההתפלה, וכן ענין הצדקה – ע"י חלוקת שטרות של דולר, כרכים וכצ"ל, על מנת לתת לצדקה, בהוספה מדילי –

אוי כהם וכיכלתם לפעול שגם כארץ מצרים יתי' מעמד ומצב ד"ויחי יעקב כארץ מצרים", היום אמיתיים, ע"פ "תורת חיים" הקשורה עם "אלקים חיים", כפי שנמשלים כ"ארץ החיים" ברחמינו – בכל מקום מושבם של בני".

ועד שזוכים לבוא ל"ארץ החיים" בגשמי, ובפשטות – ש"כבערנו ובוקינו גי' כבנינו ובכונותינו", שלימות העם, ביחד עם שלימות התורה ומצוותיה, באים לארצנו הקדושה,

ובאופן דשלימות הארץ, לכל לראש – כיבוש ארץ שבע אומות, אשר כדרכי נועם ובדרכי שלום מחזירים הם את כל חלקי ארץ ישראל שלא נכבשו עדיין.

(143) שיחת שכינת תמים (שיחת קודם ארבעי פורווייץ תריס"ה) וכפ"ת תשנ"א ע' 95, (144) כ"ר פ"ג ה' (145) ח"ד ר' ב' טו, פ"א, ע"ג, פ"א, ר"ד, (146) ראש וחי' רא, פ"א, נספר הקיבוץ הוא לארץ בארץ כקיימא הוא הווא הוא, (147) איזב"מ ח.

ה'רוא' / יחי המלך

פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

.. והן הקירוב דכל בני – באופן ד"אחד באחד יגשו"¹⁴⁷

(147) איוב מא, ח. – שזוהו באופן (כהמשך הכתוב) ורוח לא יבוא ביניהם.

ב"ה

דבר מלכות

3

"יעקב אבינו לא מח" גם בגופו הגשמי / משיח כ"ף מנחם-אב החשלא"

זמן הגאולה

7

התשובה לשאלה הידועה: הרי ספרו ספדי"א וכו' / פרשת השבוע באור הגאולה

ניצוצות של משיח

12

כשנמצאים בסוף זמן הגלות אין מקום לבכי' והספר / פתגמים בעניני גאולה ומשיח

יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

13

פרק שנים-עשר / יומן מפורט מהנעשה והנשמע בבית חיינו 770 בשנת תשמ"ו

כתי"ק - פרסום ראשון

15

ורוח לא יבוא ביניהם / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ לשיחת עשרה בטבת ה'תשמ"ה

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים לעילוי נשמת אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב זל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר ע"ה ולע"ז ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה ולזכות זוג' - תבלחטיא - מרת חי' רחל בת שפירנצא שנאל ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

קונטרס זה מוקדש לזכות ר' חיים אברהם בן צילה - לקראת יום הולדתו ט"ו טבת ל"שנת הצלחה" בגשמיות וברוחניות, מתוך בריאות נכונה ופרנסה בהרחבה

להתוועדות נכנס כ"ק אד"ש לערך בשעה 1:40. בעת שניגנו אחרי המאמר סימן כ"ק אד"ש בשתי ידיו הק' פעם אחת להגברת השירה.

אחרי חלוקת המשקה למוסדות שונים, הורה כ"ק אד"ש להריל"ג שי' הוציא קנקן משקה קטן (של כ"ק אד"ש), וכ"ק אד"ש נתנו להר"ל קפלן, והורה לו להכריז "שארגון הגג של מוסדות חב"ד באה"ק מודיעים שמוסיפים פעולות בכל המוסדות פי כמה!" כשהנ"ל הכריז זאת, הוסיף לבסוף ברכה מדליל, וכ"ק אד"ש ענה בקול גדול "אמן, בהצלחה רבה".

לאחרי-זה החל כ"ק אד"ש לנגן "והריקותי לכם ברכה גו". בסיום ההתוועדות, לאחרי שהזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה, ביקש כ"ק אד"ש שכיון שהגלות עדיין נמשכת, צריכים להוסיף עוד יותר בענין השמחה ביתר שאת וביתר עוז.

לראשונה אנה גאון רב זאן נסע היום כ"ק אד"ש לזאן!

י"א, ט"ז ט"ה: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:50 לערך. בשעה 12:45 לערך נסע למקוה, וחזר בשעה 1:30.

כפי הסדר הרגיל היה צריך כ"ק אד"ש בפשטות ליסע לאוהל כעת (וגם הליווי המשטרתי המתין בחוץ), אך לפתע (מעט לפני השעה 3:15) נכנס הריל"ג לזאל למעלה והודיע שכ"ק אד"ש יכנס להתפלל תפילת מנחה כרגיל בשעה 3:15 ולא יסע לאהל היום אלא מחר, לראשונה מזה זמן רב!

כעבור כשעתיים התפלל כ"ק אד"ש מעריב (בזמנה) ומיד לאח"ז נסע לביתו.

י"א, ט"ז ט"ה: לפני שנסע כ"ק אד"ש לאוהל (בשעה 2:30 לערך) עמדו ליד מכוניתו ילד ואביו וכ"ק אד"ש נתן להם צדקה מחלון מכוניתו בישובו כבר במכונית. אח"כ ביקש הילד ברכה עבור אביו, וכ"ק אד"ש ברכו בחינך.

בשעה 6:15 לערך חזר כ"ק אד"ש מהאוהל, ולאחר כשלושת רבעי השעה נסע לביתו.

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ד ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

יח"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידוך "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

"יעקב אבינו לא מת" גם בגופו הגשמי!

אצל יעקב אבינו החידוש הוא ש"לא מת" - היינו שהגוף שלו חי, ובלשון רש"י "חי הוא לעולם" - והכוונה גם לגופו • וקשה: הרי המצרים חנטו את גופו וכיצד יתכן שלא הבחינו בכך?! • והביאור: אלו ש"ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא כו" לא הי' אצלם שום ספק שלפחות "חלק" מזרע יעקב לא יהי' בחיים, שאז גם יעקב לא יוכל להיות בחיים, ובמילא (לדעתם) צריך להיות "חנטו חנטייא", ומכיון ש"חנטו חנטייא" צריך גם להיות "ספדו ספדנייא וקברו קברייא" • משיחת כ"ף מנ"א ה'תשל"א - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

לזרעו, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".

ב. [.] בגמרא זו ישנם כמה דיוקים (כפי שהמפרשים⁴ מתעכבים על-כך):

ראשית, נשאלת השאלה: למאי נפק"מ?

והתשובה ע"כ פשוטה ביותר: מת מטמא ואילו חי אינו מטמא (כלשון הידוע בגמרא⁵), ובאם "יעקב אבינו לא מת" הרי שאז אינו מטמא. ואפילו לדעות ש"קברי צדיקים אינם מטמאים באוהל⁶, הם מודים שבמגע כן מטמאים, וא"כ על יעקב אבינו לא ניתן לומר זאת (שהוא מטמא במגע) מכיון שעליו אומר ר' יוחנן ש"לא מת" (וכמודגש ביותר בלשון

א. הגמרא במסכת תענית¹ מספרת על ר' נחמן ור' יצחק שישובו יחד לסעודה. "בטר דסעוד" (לאחר שסיימו סעודתם) אמר ר' יצחק: "הכי אמר ר' יוחנן יעקב אבינו לא מת".

שאלו מיד ר' נחמן: "וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא", כלומר, היות ש"לא מת" - מה פשר כל הענינים הללו, הרי הם היו "בכדי" - ללא שום תועלת², שהרי הוא ה' חי?

ענה ר' יצחק: "מקרא אני דורש, שנאמר³ ואתה אל תירא עבדי יעקב. . כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים - מקיש הוא

(1) ה, ב.

(2) ופ"י רש"י: וכי בחנם ספדו כו'. וראה מפרשי העין-יעקב בדיוק לשון זה.

(3) ירמ"ל, י.

(4) ראה עיון יעקב לע"י כאן.

(5) נדה ע, ב.

(6) ראה הנסמן בלקו"ש ח"י"ח ע' 234 ובהע' 55, 59.

אמנם, בנוגע לחיי הגוף – כיון שהבן נמשך מהוריו ובפרט מהאב, ומפני שאצל אברהם ה' ישמעאל שהתנהג היפך הרצון, ועד"ז אצל יצחק ה' עשו היפך הרצון – נמצא שהגוף של אברהם ויצחק "קשור" עם ישמעאל ועשו.

בנוגע לשאר הענינים – הרי ידוע¹⁶ הדיוק בענין "יצא ממנו ישמעאל", שזה אמנם "ממנו" אבל באופן ד"יצא", וכמו שאמרה לו שרה¹⁷ "גרש את האמה הזאת ואת בנה"; ועד"ז אצל יצחק נאמר¹⁸ "ביצחק יקרא לך זרע" ומפרשים¹⁹: "ביצחק – ולא כל יצחק";

אבל בנוגע לגוף שזה נעשה בעת הלידה – הרי לזה אין תקנה, כי יש חלק מגופו של אברהם שנשאר אצל ישמעאל (כביכול), ויש חלק מגופו של יצחק אצל עשו. ולכן, היות וחלק זה "מת" ביחד עם ישמעאל ועשו, במילא אצל אברהם ויצחק לא יכול להיות מצד גופם "חי לעולם".

משא"כ אצל יעקב החידוש הוא ש"לא מת" – היינו שהגוף שלו חי, ובלשון רש"י²⁰ "חי הוא לעולם" – והכוונה גם לגופו. והסיבה לזה: כי אצל יעקב היתה "מטתו שלימה" (כל ילדיו, כולל גם "זאת דינה בתו"²¹), ובמילא ע"י "זרעו בחיים (הנה) אף הוא בחיים".

ד. והנה, כאשר אמרו בגמרא "יעקב אבינו לא מת", לא עלתה השאלה מה החילוק בין יעקב לאברהם ויצחק – מאחר שזהו דבר הפשוט שלא "כאברהם שיצא ממנו ישמעאל". יצחק שיצא ממנו עשו, והגוף של האבא יש לו שייכות לילדים והוא עובר לילדים ע"י טיפת האב, "הלובן שממנו עצמות

רש"י⁷) – והרי "מת מטמא ואין חי מטמא". שזוהי נפקא מינה לפועל בימינו אלה. וכאן ממשיכים המפרשים⁸ ושואלים: מדוע דוקא יעקב (לא מת)?

הן אמת שהוא ה' "בחור שבאבות"⁹, אך מהו הקשר בין זה שהוא ה' "בחור שבאבות" לזה שהוא "מת" או "חי", ומהו החילוק בינו לאברהם ויצחק?

הנה על זה המענה כהמשך בגמ': "מקרא אני דורש... מה הוא בחיים אף זרעו בחיים" – שבזה טמון ההסבר לא רק לשאלה "וכי בכדי חנטו חנטייא וכו'", אלא בדרך ממילא מתורצת גם הקושיא מדוע דוקא יעקב [אלא שלגמ' ה' זה פשוט גם קודם, אך עבורנו הדבר מובן עוד יותר מההדגשה בפסוק], וכדלהלן.

ג. הגמרא בפסחים¹⁰ אומרת מה החילוק בין יעקב לאברהם וליצחק, שיעקב אינו "כאברהם שיצא ממנו ישמעאל". יצחק שיצא ממנו עשו, אלא יעקב "מטתו שלימה"¹¹, שאצל יעקב כל הילדים אמרו "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד"¹² ויעקב ענה "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד"¹³.

ובענין זה מתבטאת ייחודיותו של יעקב אבינו על אברהם ויצחק¹⁴:

אצל אברהם ויצחק בנוגע לנשמתם הם "חיים" – כמרז"ל¹⁵ "צדיקים (ש) במיתתן נקראו חיים",

(7) "אלא חי הוא לעולם" – ראה להלן סוס"ג.

(8) ראה חדא"ג מהרש"א תענית שם. הרשב"א וענף יוסף לע"י שם.

(9) ב"ר פע"ו, א.

(10) נו, א.

(11) ויק"ר פל"ו ה. פרש"י פרשתנו מז, לא. וראה ת"כ בחוקותי כו, מב. ספרי ואתחנן ו, ד. האיזינו לב, ט.

(12) ואתחנן ו, ד.

(13) פסחים שם.

(14) ראה עד"ז מקומות שבהערה 8.

(15) ברכות יח, סע"א.

(16) לקו"ת ואתחנן ה, א. שה"ש ט, ד. ועוד.

(17) וירא כא, י.

(18) שם, יב.

(19) נדרים לא, א. פרש"י ויצא כח, טו. וראה לקו"ש

ח"כ ע' 342 הערה 154.

(20) תענית שם ד"ה לא מת.

(21) ויגש מו, טו. ומקומות שבהע' 11 מובן שכולל גם

אותה.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק י"ב מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

י"ג טבת: כשהגיע כ"ק אד"ש מביתו ניגש אליו קבצן בדרכו ל-770 ואמר לו כשידו פשוטה "דער רבי זאל זיין געזונט", כ"ק אד"ש ענה לו "גם אתם", הוציא מכיסו חופן מטבעות ונתנם לו. אח"כ אמר הנ"ל לכ"ק אד"ש שלפני חצי שנה נפטר לו אח ל"ע, וכ"ק אד"ש אמר לו "מ'זאל הערן בשו"ט".

בלילה היתה אסיפה של אגודת חסידי חב"ד עם ראשי המסודות, והוחלט להוסיף בהתוועדות בימים אלו, וששבת קודש יתוועדו כל אנ"ש בכל מקום בעולם, זאת לאור המצב העכשווי שכ"ק אד"ש נוסע כל יום לאוהל.

י"ג תאש, י"ג טבת: בבוקר לפני שהגיע כ"ק אד"ש ל-770, היתה שריפה קטנה והרבה עשן יצא מארון הנרות ב-770, מכבי אש הגיעו, אך ב"ה הכל עבר בסדר. לאחרי קריאת התורה יצאה לאור שיחת עשרה בטבת מוגה.

בשעה 3:10 יצא כ"ק אד"ש לנסוע לאוהל. בדרכו לצאת הביט לתוך הזאל הקטן ועשה בידו הק' בחזקה להגברת השירה. בחוץ עמדה קבוצת ילדים שהגיעו בדיוק, וכ"ק אד"ש חילק לכל אחד מטבע לצדקה כשפניו הק' מאירות. בשבתו במכונית המשיך כ"ק אד"ש לסמן בידו הק' בחזקה להגברת השירה, וכך גם בחזרתו מהאוהל (בשעה 6:47 לערך) ובנסיעתו לביתו.

כ"ק אד"ש הורה להפריז שבכ"א אסירות חב"ד באופ"ק אוסיפיץ בפולות פי כאה!

י"ג ט"ו, י"ג טבת: כשנכנס כ"ק אד"ש לתפלת שחרית בשעה 10:07 הודיע על התוועדות קודש שתתקיים היום.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות בימנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שיגאות מי יבין".

כשנמצאים בסוף זמן הגלות אין מקום לבכי' והספד

ובלשון הגמרא (בהסוגיא ד"יעקב אבינו לא מת") **"בכדי** (בחנם) ספדו ספדנייא כו" (בניחותא) – דאף שבגמרא הרי זו **שאלה** (בתמי'), מ"מ, כל ענין בתורה (גם השאלה) הו"ע **קיים ונצחי** [וראי' לדבר – מהדין דהמתפיס בשבועת משה גם לאחר שבתלה] – כי, כשנמצאים בסוף זמן הגלות אין מקום לבכי' והספד **"ניטא וואס צו קלאגן"**, כיון שתיכף ומיד ממש רואים ש"יחי יעקב" בפועל ממש, נשמה בגוף.

(משיחת ש"פ ויחי, ט"ז טבת ה'תש"נ – בלתי מוגה)

עוברים לספר הגאולה

[. .] גם כשנמצאים במעמד ומצב ד"יחי יעקב", חיים אמיתיים, ועד לאופן שלמעלה ממדידה והגבלה, "מאד" – הרי, כל זמן שנמצאים **"בארץ מצרים"**, **חסר הענין הכי עיקרי** שאליו משתוקקים כל בני"י – להיות במעמד ומצב ד"בנים הסמוכים על שולחן אביהם", שלכן, גם כשיש להם כל המצטרך להם ברוחניות ובגשמיות, במה נחשב זה בערך לצער הגלות, **"בנים שגלו מעל שולחן אביהם"?!... ולכן, מפרשת ויחי, "יחי יעקב בארץ מצרים** שבע עשרה שנים", באים לפרשת (וספר) שמות שקשורה עם ענין **הגאולה** (ספר הגאולה), **"ואלה שמות בני ישראל"**, **"על שם גאולת ישראל נזכרו כאן"**, **"ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין"**.

(משיחת ש"פ ויגש, ה' טבת ה'תנש"א – בלתי מוגה)

הכל דובר כבר והכל מוכן כבר

ועוד והוא עיקר – **שהכל דובר כבר ("אז מ'האט שוין אלץ גערעדט און אָפּגערעדט")**, ובפרט ע"פ הודעתו והכרזתו של נשיא דורנו – **שלא רק שכבר "כלו כל הקיצין"**, אלא עוד זאת, **שהכל מוכן כבר ("אז מ'האט שוין אלץ צוגעגרייט און אָנגעגרייט")** **כולל השולחן ערוך, וצריכים אך ורק לפתוח את העינים ואזי יראו – שנמצאים כבר בגאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד ממש.**

(משיחת ש"פ ויחי, י"ד טבת ה'תשנ"ב – בלתי מוגה, [ההדגשה במקור])

המדור מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטלין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

וגידים²² עם כל הענינים שהגמרא מביאה. אך השאלה שעלתה היא – **"וכי בכדי חנטו חנטיא"**: אם כך, מדוע הוצרכו לחפש עצות שגופו של יעקב יותר קיים²³?

עונה על כך הגמרא: **"מקרא אני דורש כו"** (ולכאורה, מה המענה בזה על השאלה הנ"ל? הנה על כך) מפרש רש"י: **הם לא ידעו מכך – "סבורים היו שמת"**.

וצריך להבין:

(א) מדוע אכן הם לא ידעו מכך?

(ב) אם אכן לא ידעו (ו"סבורים היו שמת") – לשם מה זקוקים בכלל ל"מקרא אני דורש", הי' לו לומר שאכן **"בכדי חנטו חנטיא"** כי "יעקב אבינו לא מת" אלא שהם לא ידעו מכך!

(ג) וביותר יקשה: אילו היינו אומרים ש"יעקב אבינו לא מת" הוא בנוגע ל**נשמה**, אזי מובן מדוע אלו שהיו צריכים לחנטו לא ידעו שהוא חי, מאחר שאין להם שום שייכות לנשמת יעקב אבינו, הם אינם מסוגלים לגעת בה; אבל אם הכוונה "יעקב אבינו לא מת" היא גם בנוגע ל**גופו** – מה זאת אומרת שהם לא ידעו מכך? הרי הם חנטו את גופו והי' עליהם לראות זאת, שהרי אינו דומה נגיעה (חניטה) בגוף חי לחניטה של גוף שאינו חי, וכיצד יתכן שלא הבחינו בכך?!

ה. והביאור בזה:

בשעת מעשה הרגישו שיש בגופו עוד חיות, אך הם לא ידעו מה יהי' איתו מחר ומחרתיים²⁴ – ומכיוון שיש לחנוט את הגוף מבעוד מועד, לפני שמתחילים להיות בו ענינים של הרס (כפי שהמפרשים²⁵ מביאים

(22) נדה לא, א.

(23) ראה הרי"ף לע"י תענית שם.

(24) וראה בחכמת מנוח (תענית שם) שמפרש ד"יעקב אבינו לא מת" הכוונה **במצרים** – לפני בואו למערת המכפלה.

(25) ראה גאון יעקב והרי"ף (ועוד) לע"י שם.

בפירושם על סוגיא זו, ובפירושם על ענין החניטה) – הנה כדי להבטיח שאם מחר יתחיל בגופו ענין המיתה, יהי' זה באופן שהגוף ישאר שלם באופן שוה, כדרך גוף חנוט, הוצרך להיות "חנטו חנטיא".

והנה, מכיוון ש"מקרא אני דורש" אשר חיי יעקב קשורים ל"זרעו" (וכמבואר לעיל שחידושו של יעקב לגבי אברהם ויצחק הוא בהנוגע ל"זרעו") – ומכך מובן, שזה שיעקב הוא "בחיים", הרי זה תלוי בזה ש"זרעו בחיים", כמובן מההשוואה "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים",

ואם יהי' חלק מ"זרעו" שלא יהי' "בחיים" ח"ו, אזי נהי' אצלו "כאברהם שיצא ממנו ישמעאל", במילא לא יתכן ש"יעקב אבינו לא מת",

– זהו שאומר: **"מקרא אני דורש . . מה זרעו בחיים אף הוא בחיים"** – **שהפסוק מבטיח ש"זרעו" יהי' בחיים, והפסוק משווה את יעקב לזרעו** – היינו שישנה הבטחה **בפסוק שזרעו יהי' בחיים**.

ובלשון הרמב"ם²⁶: **"הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותם ומיד הם נגאלין"** – התורה מבטיחה ש"זרעו" יהיו בחיים, כי בטוח יעשו תשובה;

ולא רק חלק מזרעו – שאז הרי זה בדומה לאברהם ויצחק, אלא **"לא ידח ממנו נדח"**²⁷ – הפסוק מבטיח שאם "זרעו" הוא מזרע יעקב (שלגביו לא נאמר "ביעקב ולא כל יעקב" (כביצחק), אלא) אצלו מפורש בפסוק ש"זרעו **בחיים**" – ובמילא יהי' יעקב "חי" לעולם.

ו. ועל פי זה, סרה מאלי' השאלה "וכי בכדי חנטו חנטיא":

הם לא ידעו מה יקרה עם זרעו של יעקב אבינו – שהרי הפסוק שממנו למדים (ש"מה

(26) הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(27) ע"פ ל' הפסוק – ש"ב יד, יד.

הכחות", ונמצא שהם ידעו את כל הענינים שבטבע כולל גם את נפש האדם שהיא ג"כ חלק מהטבע, והם ידעו איך נפש האדם קשורה עם הילדים ועאכו"כ גוף האדם]

– הנה אצל אלו ש"חנטו חנטייא" הי' מונח בפשטות, שהגם שיעקב הי' צדיק ולמרות שהוא בירך את בניו ומסר להם את כל ההוראות להתנהג בדרך התורה והמצוה – והם אמנם נהיו "שלוחי מצוה" בכח התורה והמצוות – אבל מצד הכלל ד"שכיחא היזקא" ויתירה מזו "קביעא היזקא" (כגירסת רבינו חננאל בפסחים³⁵), ומכיון שהמצרים ידעו שלאחרי קבורת יעקב הם חוזרים למצרים ל"ערות הארץ" – במילא היו בטוחים שלא "בכדי (בחינם) חנטו חנטייא" אלא זהו "ודאי" שצריך להיות חנטו חנטייא, מכיון שאצל יעקב הי' מה שהי' אצל אברהם ויצחק.

ז. [.] ויהי רצון שכאו"א יזכה לקיום הברכה שבהמשך הגמרא³⁶: "אילן אילן במה אברכך" – שיש לו צל ופירות עם כל הדברים שהגמרא מונה שם,

ויתברך בתכלית הברכות – שיהיו לו בניו ובנות עוסקים בתורה ובמצוות – "זרעו בחיים", וביתר שאת מכפי שזה הי' קודם, באופן דהולך ומוסיף ואור,

וכך יעמידו את "צבאות ה'" – "יכלו כל הנשמות שבגוף"³⁷, ויצאו לקבל פני משיח צדקנו, "בנערנו ובזקנינו . . . בבנינו ובבנותינו"³⁸ – "צבאות ה' אשר יצאו מארץ מצרים"³⁹, ויקיים "ובני ישראל יוצאים ביד רמה"⁴⁰, לחיים!

35) שבהי' 28. וראה בהנשמן בהערה הנ"ל – כבר"ח.
36) תענית שם סע"א ואילך. וראה בהשיחה בארוכה – שייכות הענינים זל"ז.
37) יבמות טב, א.
38) בא י' ט.
39) ע"פ ל' הפסוק – שם יב, מא.
40) בשלח יד, ת.

זרעו בחיים אף הוא בחיים" נאמר ע"י הנביא (ירמי') בנבואה לאחרי כו"כ שנים ודורות – והרי על-דרך הרגיל ישנו הכלל ד"שכיחא היזקא" (כדאיתא בפסחים²⁸), היינו, שכאשר עוזבים "את החיים ואת הטוב" ישנו ההיפך מזה²⁹ [.] . ומה עוד כשהיו במצרים [וגם כשהלכו לקבור את יעקב אבינו הם ידעו שאח"כ יחזרו למצרים, שהרי השאירו שם את הטף] וידעו שמצרים היא "ערות הארץ"³⁰,

– ואם כן, אלו ש"ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא" לא הי' אצלם שום ספק שלפחות "חלק" מזרע יעקב לא יהי' בחיים, שאז גם יעקב לא יוכל להיות בחיים, ובמילא (לדעתם) צריך להיות "חנטו חנטייא", ומכיון ש"חנטו חנטייא" צריך גם להיות "ספדו ספדנייא וקברו קברייא".

וא"כ, אין צורך להדחק ולומר שהם חנטו את יעקב אבינו מחמת הספק כדי להבטיח את העתיד – כי גם אם נאמר שהמצרים ידעו שחיייו של יעקב קשורים בזרעו וידעו שקישור הנפש בגוף של יעקב קשורה לאופן הנהגת הבנים, שזהו דבר המתקבל בשכל

[למצריים הרי הי' את "חכמת מצרים"³¹, והיו אצלם כמה ענינים של שכל כולל גם חכמת הנפש, ובפרט לפי דברי פרעה "לא ידעתי את הוי"³², היינו שאת הוי' הוא לא ידע אבל אודות "אלקים" הוא כן ידע³³, שהפירוש "אלקים" ע"פ שולחן-ערוך³⁴ (עאכו"כ ע"פ קבלה וחסידות) הוא "בעל היכולת ובעל

28) ת, ב (וש"נ. אב שם – "קבוע" ראה להלן בסוף הסעיף) לא "שכיחא".
29) נצבים ל, טו ואילך.
30) מקץ מב, ט. יב.
31) מ"א ה, י.
32) שמות ה, ב.
33) לקר"ת אמור לה, ג. המשך תער"ב ח"ב ע' תתכב. ועוד. וראה תו"א טב, א – יתירה מזה.
34) או"ח ס"ה.

יהודי צריך לרצות ולבקש שיהי' גילוי הקץ

"בקש לגלות את הקץ לבניו" (רש"י ריש פרשתנו)

מזה גם הוראה לכל היהודים לכל הדורות – שצריך להיות הענין ד"ביקש . . . לגלות . . . קץ הימין": יהודי צריך לרצות ולבקש¹ שיהי' גילוי הקץ, שזה גופא (הבקשה וההתבוננות בזה) נותן סיוע ועידוד רב בעבודת ה'.

וכפי שרואים במוחש, שכשאומרים ליהודי ש"הנה הנה משיח בא" ("אָט אָט קומט משיח") ו"ווי וואָנט משיח נאָו" – זה פועל זירוז והוספה בעבודת ה', וזהירות יתירה יותר שלא יהי' שום ענין של "שמא יגרום כו", שח"ו יעכב את ביאת המשיח.

ובימינו אלה מיתוסף עוד ענין: תורת אמת אומרת² "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה", הגמרא אומרת בפשיטות שהקץ ישנו כבר מזמן;

צריך רק שיהי'³ ה"שעתא חדא"⁴ – ההזה ("דעם" "קער"⁵) דתשובה, שמביא "ומיד הן נגאלין"⁶, מיד ממש – "נאָו"⁷ – בעגלא דידן.

(תרגום חפשי משיחות עשרה בטבת וש"פ ויחי ה'תשמ"א – מוגה*)

1) כנוסח התפלה ג"פ בכ" (בימות החול) את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. ובכל תפלה – ותחזינה עינינו כו'. וראה לקו"ש ח"כ ע' 458, 384 ואילך.	5) מלשון וישע גו' לא שעה (ראה סה"מ קונטרסים ח"ב ע' 792. ועוד).
2) סנהדרין צז, ב.	6) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
3) ראה מאמרי אדה"ז הקצרים ע' ריב.	7) בגימטריא ז"ן, אל-הוי' – ראה בארוכה שיחת ש"פ צו, ה'תשמ"א.
4) זח"א קכט, א.	* נדפס בלקו"ש ח"כ ע' 234.

בי"ה

קונטרס "יחי המלך" – השיחות שיפקחו לך את העיניים

1 שקל לשבוע!

מבצע המנויים הגדול שהחל לרגל הופעת גליון ה-600 - עומד להסתיים! במבצע מחולקים מנויים שנתיים לקבלת הקונטרס באמצעות הדואר באה"ק במחיר סמלי של שקל אחד לשבוע בלבד

כל המתקשר ראשון - זוכה!

המנוי לגליון אחד בלבד. המעונינים בכמות גדולה יותר יתבקשו לשלם את דמי המשלוח בלבד. פרטים נוספים בטלפונים שבע' 2

ונקודת הענין – שכל יהודי, ללא כל הבדל, הרי הוא קשור ומאוחד לעולם עם הקב"ה. וכפס"ד ברוך דהרמב"ם²⁶ שכאז"א מישראל "רוצה להיות מישראל ורוצה הוא לעשות כל המצות ולהתרחק מן העבירות ויצרו הוא שתקפו".

ואמחז"ל²⁷ דהמקדש את האשה "על מנת שאני צדיק אפילו רשע גמור מקודשת, שמא הרהר תשובה בדעתו", ויש גורסין בגמ'²⁸ שע"י הרהור תשובה נעשה "צדיק גמור".

ולפי כ"ז מובן שהי' לא תהי' אפילו מחשבה באופן האמור, ועאכו"כ דיבור ופרסום הענין – שהרי-זה פגיעה ב"הוא בחיים" של יעקב אבינו, והיפך האמונה פשוטה בתורת משה שאומרת ש"יעקב אבינו לא מת" – ד"מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".

וכיון שכבר נתפרסם הענין כו' – הרי בודאי ויהי רצון שהכוונה בזה היא – ש"זדונות נעשו לו כזכיות"²⁹, ויתירה מזו – "זכיות" ממש. וכן התועלת מהכתיבה וההדפסה כו' – שהענין יומחק לגמרי מכל וכל. – ולהעיר ממגילת סוטה שכל מטרת כתיבתה היא בכדי שאח"כ תומחק המגילה בהמים, "וימחק יפה יפה עד שלא ישאר במגילה רושם הניכר כלל"³⁰; ואדרבה – עי"ז נעשה "ונקתה ונזרעה זרע"³¹ (אם היתה טהורה), שאם היתה יולדת בצער יולדת בריוח³², הי' דרכה לילד נקבות תלד זכרים³³ (הקשור עם הגאולה).

ה. ויש לומר דזהו מ"ש בגמרא: "אל"ו וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטיא וקברו קברייא, אל"ו מקרא אני דורש שנאמר כו" (כדלעיל ס"א):

כששואלים יהודי – איך יתכן לומר ש"יעקב אבינו לא מת" ו"כי בכדי ספדו כו" – הרי הוא עונה תיכף ומיד, "מקרא אני דורש" – כלומר: מה נוגע לי שישנם בעולם ספדנים וקברנים, אינני יודע משום "קונצים"³⁴, כי אם מה שמפורש בקרא³⁵ – ש"מקיש הוא לזרעו", ובמילא "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים"!

(משיחות ש"פ ויחי, י"ב טבת ה'תנש"א – הנחה פרטית, בלתי מוגה)

רב ומלמד תורה – "נשיא להם" (ראה לקו"ש חל"ה ע' 209 ואילך).

וכך נעשה אצל כל יהודי שהוא נשיא בעצמו ובמשפחתו ועד לכל העולם כולו, וכמדובר לעיל [שיחת ש"פ ויגש ס"ד (סה"ש שם ע' 208)] מהמובא במדרשים, שכל יהודי בעה"ב על כל העולם במובן ד"ויאחזו בה ויפרו וירבו מאוד", עאכו"כ – נשיא במדינתו (אע"פ שמדינה הוא מל' דין), מתחיל מארץ ישראל שהיא המדינה האמיתית שתתפשט בכל הארצות, ע"י שכאז"א עושה עבודתו לעשות במקומו ארץ ישראל.

(26) ה'ל' גירושין ספ"ב.

(27) קידושין מט, ב.

(28) אור זרוע סק"ב. תניא פ"א.

(29) יומא פו, ב. ושם: נעשות.

(30) רמב"ם ה'ל' סוטה פ"ג ה"י.

(31) נשא ה, כח.

(32) פרש"י עה"פ – מסוטה כו, א.

(33) סוטה שם.

(34) (בהנחה אחרת): אינני יודע משום "קונצים" ושום פוליטיקות ("קיינע קונצן און קיינע פאליטיק"). ומה ששואלים: הרי היו כל העניינים? עונה הוא: אינני יודע משום ספדנים ושום קברנים – "אנא קרא קדריש", ללא שום פלפולים!

(35) ולא רק באופן של דרש ("מקרא אני דורש") – שהרי, הדרש הוא "מקיש הוא לזרעו", היינו, שהדרש מלמדנו ש"אף הוא בחיים" כמו ש"זרעו בחיים", אבל בנוגע ל"זרעו" אין צורך בדרש, כיון שמפורש בקרא [הע' 26 ב"ה"ש שם].

התשובה לשאלה הידועה: הרי ספדו ספדייא וכו'?

- בעריכת מערכת "יחי המלך" -

א. איתא בגמרא¹: "יעקב אבינו לא מת². . וכי בכדי ספדו ספדנייא וחנטו חנטייא וקברו קברייא . . מקרא אני דורש, שנאמר³ ואתה אל תירא עבדי יעקב נאום ה' ואל תחת ישראל כי הנני מושיעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבים, מקיש הוא לזרעו, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים". ולכאורה, זה שיעקב לא מת יש להוכיח ממה דכתיב בפטירת יעקב⁴ "ויגוע" ולא כתיב "וימת"⁵.

ויש לומר, שמזה גופא מוכח, דזה שיעקב "הוא בחיים" הוא בגלל ועל-ידי-זה ש"זרעו בחיים", ולכן, ההוכחה וההודעה (כולל הפירוש והביאור בזה) ש"יעקב אבינו לא מת" הוא מזה ש"זרעו בחיים".

ב. ומזה מובן ענין נוסף:

ישנם כאלו שרוצים לחלק, רחמנא ליצלן, בין זורות של בני ישראל. ולדוגמא: הדור שנכנסו לארץ היו זכאים וכו', שכן, הם נכנסו בפועל ל"ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בה גו"⁶, עם יהושע בן נון וארון הברית וכו', וכבשו את כל הארץ (החל מהפלת חומת יריחו ע"י השבעה סיבובים ואח"כ כיבוש כל העיר) – משא"כ בדורות אחרים.

אבל לאמיתתו של דבר, בכל דור ודור הרי "זרעו בחיים", ועי"ז נעשה "הוא בחיים", כדלקמן⁷.

ואדרבה, בדורנו זה – דור הגאולה – ישנה מעלה גדולה אפילו לגבי הדור ההוא (שנכנס לארץ), כי אז הי' צורך להמתין שבע שנים שכבשו ושבע שנים שחלקו כו' ("ביז מ'האָט פאָנאַנדער געפאָקט די פעקלאַך"⁸); משא"כ בגאולה העתידה לבוא בקרוב ממש – אין צורך להמתין ח"ו שבע שנים, ואפילו לא שבע שעות (הן "שעה" בפירושו ס' רגעים, ואפילו לא "שעה"

שבתענית למדו זה מהפסוק ("מקרא אני דורש") ש"מקיש הוא לזרעו". וראה גם תוד"ה יעקב תענית שם: "וכן משמע מדכתיב ויגוע ולא כתיב וימת". [הערה 9 מסה"ש תנש"א שם].

(6) עקב יא, יב.

(7) סעיף ד'.

(8) = עד שארזו את החבילות (מהנחה אחרת).

(1) תענית ה, ב.
(2) וברש"י שם: "חיי הוא לעולם".
(3) ירמ' ל, יו"ד.
(4) פרשתנו מט, לג.
(5) כפירוש רש"י על הפסוק (פשוטו של מקרא) "ויגוע ויאסף, ומיתה לא נאמרה בו, ואמרו חז"ל יעקב אבינו לא מת" – שכוונתו למארוז"ל בתענית שם, אלא,

* הערת המו"ל: שיחה זו נדפסה ב"יתוכן קצרי" שייל בזמנו עיי' "יועד הנחות התמימים". חלקה הוגה אחי"כ עיי' כ"ק אדי"ש מה"מ ונדפס (בשילוב עוד שיחות מההתוועדות) ב"ה"ש תנש"א ח"א ע' 225 ואילך. ב"ה"ש יעקב קונצני כמה הערות מסה"ש שם וצויין בסוף כל אחת מהם.

בנוסף לזה, שילבנו בשולי-הגליון (ובמקרים אחדים אף בתוך השיחה) הוספות שחסיים בהנחה שלפנינו מתוך רשימה פרטית מהתוועדות זו שייל בזמנו עיי' "קבוצת תלמידי בית המדרש אהלי תורה" (ונערכה בצורה קרובה מאוד לסגנון ואופן אמירת הדברים בהתוועדות), ובכל אחת מההוספות צויין שהיא מהנחה אחרת.

בפירושו "קער" – כי אם "וארו עם ענני שמיא"⁹, "בשעתא חדא וברגעא חדא"¹⁰ ("זועט גלייך זיין דער אריבערשפורנג"¹¹ לרגע הגאולה).

ולא עוד, אלא שהגאולה תהי' למעלה גם מ"ענני שמיא" – שהרי גם עננים תופסים שטח מקום מסויים [כמובן מ"ש"¹² "זאד יעלה מן הארץ והשקה גו", וכנראה גם במוחש], ואילו גאולה האמיתית והשלימה תהי' למעלה מכל גדר והגבלה – למעלה מהגבלת "ענני שמיא", ולמעלה גם מההגבלה דמספר "שבעה"¹³.

דהגם שבקדושה יש ההתחלקות של שבעה קני המנורה, שבעת ימי הבנין, שבע מדות וכו', וכן התחלקות דחמש ועשרה ושלשה וכו' – מ"מ, כ"ז קשור להתחלקות דדרגות וכו', והגאולה תהי' למעלה מכל גדר גשמי וגדר רוחני, גדר בכלל וגדר בפרט ובפרטי פרטיות!¹⁴

ויתירה מזה – למעלה גם מבחינת "אחד", ואפילו מבחינת "יחיד", (שהרי גם בבחי' זו צריך לשלול הענין ד"אחד ואין שני לו"), כי אם, בלשון הידוע¹⁵ – "ישראל וקוב"ה כולא חד", שאין צורך אפילו בגילוי האל"ף דאלופו של עולם (כמו ב"אחד"), כי החי"ת והדלי"ת (ז' רקיעים וארץ וד' רוחות העולם) מצד עצם מציאותם מגלים "קוב"ה", ומטעם זה נמשך הענין גם בלשון ארמית (שאינו לשון הקודש) – "חד" – וממנו נמשך בכל השבעים לשון (כידוע שלשון ארמי הוא ממוצע המחבר בין לשון הקודש והשבעים לשון).

ג. ויש לומר, ש"ישראל וקוב"ה כולא) חד" הוא גם מלשון וענין "חודה של מחט", וכמחז"ל¹⁶ "פתחו לי כחודה של מחט כו":

חודה של מחט היא נקודה אחת, שאין בה ההרחבה וההתפשטות דפרטים כו'; וביחד ע"ז, נקודה זו כוללת כל סדר ההשתלשלות. וענין זה נעשה ע"י הנקב והחלל (שנעשה ע"י חוד המחט) – ענין הביטול, "ונפשי כעפר לכל תהי"¹⁷ – שבתוכו נמשך הקו וחוט, הכולל כל האורות וההשפעות דכל סדר ההשתל'. ובפשטות: שביחד עם ענין הביטול שביהודי, יש בו כל הענינים בשלימות בתור נשמה בגוף, "זרעו בחיים".

כולל גם בנוגע לרגע זה – שמחד גיסא נמצאים בבחינת "מצרים", וביחד עם זה, רגע זה עצמו נעשה רגע הגאולה שלמעלה מכל גדר והגבלה!

וי"ל דזהו גם הרמז בזה שקו וחוט הוא בצירוף אות וא"ו – דצירוף האות הוא מתחילתו ועד סופו בלי שינויים, בחי' אמת לאמיתה שנמשכת וחודדת מראשית כל ההשתלשלות עד לסיומה למטה מטה בלי שינוי, אשר, זהו גם מדתו של יעקב – מדת האמת¹⁸, "יעקוב" (כפי שנכתב

(9) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א.
 (10) ראה זח"א קכט, סע"א.
 (11) = תהי' מיד הקפיצה (מהנחה אחרת).
 (12) בראשית ב, ו.
 (13) (בהנחה אחרת נוסף כאן): דוקא "בשעתא חדא וברגעא חדא", ובפרט שהתפללו כמ"פ "ותחזינה עינינו בשונך לציון ברחמים", וכיוונו בזה שהוא"ו שבראשו הופכו ללשון עבר, שהרי זה נפעל כבר ברגע שלפני-זה, כולל ג"כ שהקב"ה רוצה שגם לעתיד-לבוא יזכרו את המעלה דיציאת מצרים ו"כל ימי חיך לרבות הלילות" – גם הלילה דהגלות הזה האחרון – גם המע' דזמן הגלות, ועד ש"לילה כיום יאיר".
 (14) להעיר משיחת ש"פ נצו"י תשמ"ט: [..].
 בגאולה האמיתית והשלימה, וליתר דיוק – למעלה גם מתואר של "גאולה", למעלה מתואר "אמיתית" (כולל גם אמת לאמיתו), ולמעלה מתואר ד"שלימה", ותיכף ומיד, למעלה מ"תיכף" ולמעלה מ"מיד", ו"לא עיכבן כחרף עין", למעלה מ"הרף" ולמעלה מ"עין", ובפשטות ממש, למעלה מ"פשטות" ולמעלה מ"ממש".
 (15) ראה זח"ג עג, א.
 (16) ראה שהש"ר פ"ה, ב. וראה לקו"ש ח"א ע' 191 הע' 17.
 (17) נוסח תפלת אלקי נצור (מברכות ז, א).
 (18) כמ"ש (מיכה בסופו) "תתן אמת ליעקב" (ראה

בחמשה מקומות) מלא וא"ו דוקא, שקשור גם עם גאולה העתידה כדחז"ל בזה¹⁹.

ד. וזהו גם מה שאמרו חז"ל "יעקב אבינו לא מת . . . מקיש הוא לזרעו מה זרעו בחיים אף הוא בחיים":

ההוכחה ש"הוא (יעקב) בחיים" היא מזה שכל אחד ואחת מעם ישראל – זרע יעקב²⁰ – האנשים והנשים והטף, במשך כל הדורות כולם – הוא "בחיים", וכיון שכן הרי "הוא – יעקב – בחיים"!

ומזה מובן ופשוט, שלא יתכן כלל וכלל לחלק, רח"ל, בין דורות של בני' בהענין ד"זרעו בחיים" – לומר, שדורות מסויימים הם בבחי' "אכשור"²¹, משא"כ דורות אחרים – כי, מאחר שתורת אמת קובעת ואומרת שחיים הנצחיים דיעקב תלויים ב"זרעו בחיים", בהכרח לומר, ש"זרעו" בכל דור ודור, בכל נקודה ונקודה, בכל זמן, בכל מקום ובכל מצב – הם "בחיים"! וכל חסרון ב"זרעו בחיים" (אפילו רק בדור אחד, ואפילו לרגע אחד של הדור) – היא פגיעה – רח"ל היל"ת – ב"הוא בחיים" דיעקב אבינו!...

– כ"ה הפס"ד בתורה, ופס"ד בתורה הוא בעל-הבית ומשנה מציאות העולם (כמרז"ל²² דכאשר בית-דין מעברין את השנה בתול' חוזרין)!

וכיון שכאו"א מישראל, האנשים והנשים והטף, הוא מזרע יעקב אבינו (כפי שנכתב גם בספרי אוה"ע, שיהודי זה הוא פלוני בן פלוני ופלונית עד ליעקב אבינו) – מובן, ש"זרעו בחיים" קאי על כאו"א מהם, ללא שום הבדל ח"ו.

ובפרט ע"פ המבואר באגה"ק²³ ש"נשמתו (של יעקב) . . . כלולה מכל הנשמות שבישראל מעולם ועד עולם", כולל ובמיוחד נשיא ישראל שבכל דור ודור – ד"נשיא" הוא ר"ת "ניצוצו של יעקב אבינו"²⁴, והפגיעה בהענין ד"זרעו בחיים" היא פגיעה רח"ל בהנשיא וביעקב אבינו עצמם²⁵.

רק בל' עתיד "אל עפר תשוב" כי-אם בל' עבר אין צריך לענין המיתה כדוגמת "יעקב אבינו לא מת". וע"ז נמשך הקו וחוט דכל סדר ההשתלשלות, כאמור: "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".
 (20) שהרי, אם חסר ח"ו אצל אחד מישראל (בדור אחד), אין זה אמת [מהע' 16 בסה"ש שם].
 (21) יבמות לט, ב.
 (22) ירושלמי כתובות פ"ב ה"ב.
 (23) ס"ז.
 (24) קהלת יעקב מע' רבי. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1051 הערה 18.
 (25) (בהנחה אחרת נוסף כאן): ועד – כמו שאמרו בהפטורה שלפנ"ז (דפ' ויגש): "דוד עבדי נשיא להם לעולם", שזה שייך לכאו"א שנכח בעת אמירת ההפטורה – מכיון ששמע הפטורה זו וענה אמן, עאכ"כ זה שקרא את ההפטורה, וע"י הדיבור נפעל כן בהאזין דכל החדר – הענין ד"ועבדי דוד מלך עליהם", ובשתי הלשונות: "להם לעולם" ו"עליהם", שאלו ב' הענינים שיהיו במלך המשיח, גם מלך – "עליהם", וגם

תורת לוי"צ לתענית שם (ס"ע ז') ש"אמ"ת ליעקב"ב הוא תיבות יעקב"ב ל"א מ"ת"). ("ע"פ סה"ש שם והערה 15].
 (19) פרש"י בחוקותי כו, מב.
 (בהנחה אחרת נוסף כאן): ועד ויישם בארון במצרים", שחודר בכל המצרים והגבולים, כולל גם ברגע זה הרי הוא במצב ד"זיחי יעקב", וכמדובר לעיל, שבכל זמן – "מה זרעו בחיים אף הוא בחיים".
 ומזה ממשיכים לפ' "ואלה שמות בני ישראל": "ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין", ובמובן ד"שמות" דוקא, שאת השם נותנים דוקא בשעת כניסת נפש הקדושה בשעת המילה (וי"ל שהיות שכל יהודי הוא מקבל מהקב"ה ובמילא אין צריך להמתין עד הברית מילה, אלא מיד בקריאת התורה, ובכל ח' יום יש לכל-הפחות שלוש פעמים קרה"ת – ולפעמים יותר מזה – שזהו הסדר מעת מתן תורה שבכל ח' יום קוראים לכל-הפחות ג' פעמים קרה"ת ויותר); ונק' כן בפועל – "ואלה שמות בני ישראל", בהמשך ל"זיחי יעקב" – "יעקב אבינו לא מת", ע"י הביטול שבכל יהודי בעבודה הרוחנית "ונפשי כעפר לכל תהי", שלא